

Kære Kristian Sloth,

Som du ved, har jeg forlængst i går lørdag undskyldt mine hårde ord fredag aften. Det gentager jeg hermed.

Min stress-situation opstod, fordi jeg skulle i Domkirken med min kone, og fordi du ikke som aftalt kom ud til min bopæl. Du opfordrede mig indtrængende til at forlade aftensmaden (min livret risengrød) for at suse ind til DR, hvor vi så lige akkurat ville have 10 minutter, så jeg kunne nå Juleoratoriet med min kone kl. 19.30, før dørene blev lukket.

Det bragte mig op i det røde felt, at du ikke respekterede den aftalte tid. Du blev ved at spørge om et udvalg, jeg ikke kendte til - heller ikke min presserådgiver - og så blev jeg stresset, fordi tiden gik, og jeg fik svært med at nå koncerten, hvor min kone ventede og dørene var ved at blive lukket. Derfor afbrød jeg interviewet efter et venligt forsøg på at forklare, at jeg let kunne have svaret, hvis jeg havde haft mulighed for at spørge i ministeriet. Da du insisterede på at interviewe mig om udvalget, blev jeg desværre ophidset, hvad jeg beklager.

Du sagde, du havde spurgt min presserådgiver om udvalget. Hun bekræftede, at de nye retningslinier var forberedt i et udvalg. Hun vidste ikke, der var tale om to udvalg, og at du ville spørge mig om det. Derfor var jeg totalt uforberedt på spørgsmålet, hvad jeg straks sagde til dig.

Det undskylder selvfølgelig ikke mine hårde ord, som jeg troede var fra mand til mand og ikke blev optaget. Jeg synes blot, du skal vide, at den afbrudte aftensmad, min ventende kone og de to brudte aftaler samt en slem migræne i anmarch var årsagen til min stressede adfærd.

Konklusionen er, at man skal lytte til sin kone. Hun sagde, at jeg skulle sige nej til at hjælpe dig ved at tage ud til DR. Så kunne hun og jeg have spist risengrød i fred og cyklet til koncerten sammen. Hun siger også, at jeg ikke må lade journalister hidse mig op, uanset hvad de spørger om!

Med venlig hilsen og god jul.

Bertel